

Mars 2005

DalsgrendaNyheter

Innholdsfortegnelse

- Tilskudd fra kommunen
- Trond Berntsens foredrag
- Årsmelding og sammendrag fra styret.
- Bilder fra bygda
- Utdrag fra Hermod
- Dalselvkorpset
- Hyggekveld på Eldresenteret
- Internettadressen: Dalsgrenda.no
- Epostadressen Dalsgrenda.bu@monet.no
- Hva skal vi bruke internett til ?
- Kjøp og salg

Tilskudd til bygdeutvalgene i Rana

Fra møtet i kulturstyret.

Etter et godt arbeid av styret i bygdeutvalget, fikk også Dalsgrenda Bygdeutvalg sin del av kommunens tilskudd til bygdeutvalgene. Vi er fire utvalg som "konkurrerer" om kr 200.000.- Den første innstillingen fra kommunens saksbehandleren favoriserte de eldste og største utvalgene på Selfors og i Utskarpen. Men vi greide å

argumenter blant annet med at fordi vi var nystartet kunne det være mer rettferdig at potten ble fordelt på en annen måte. Resultatet ble at vi fikk det samme som de andre, kr 50.000.- på hvert utvalg. Dette gir oss muligheter til å arbeide mer aktivt med gode prosjekter til beste for oss i Dalsgrenda !

Norge på langs...

Side 2

Dalselvkorpset - en livskraftig 6-åring

Side 9

UL Dæmring og lagets protokoller

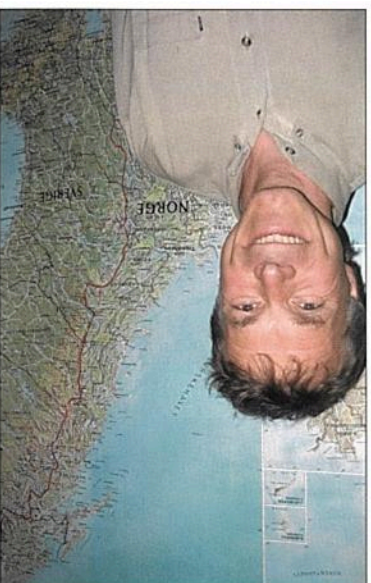

Side 10

Norge på langs, Trond Berntsen har gjort det!!

Mange har hatt tanker om å gjøre dette , men få gjør det ! I mange år snakket pappa og jeg om at en gang skulle vi dra på en slik tur sammen, sa Trond Berntsen . Vi var begge glad i naturen og naturopplevelsene. Dessverre fikk pappa og jeg ikke oppleve å gjøre dette sammen men jeg forsatte å ha drømmen i meg . Og en dag var bestemmelsen tatt. Når bygdeutvalget spurte Trond om å komme å fortelle om turen var han mer en villig til å dele sine opplevelser med oss. Med en stor forteller-glede og mange flotte bilder ble det en fin opplevelse for alle de fram møtte. Takk for foredraget Trond!

Trond Berntsen.

Lythør forsamling.

Mange fant veien til samfunnshuset.

Takk for en trivelig kveld.

Årsmelding for Dalsgrenda bygdeutvalg, driftperioden mai 2003 – feb. 2004

Saker har i perioden bl.a. vært :

- **Hjemmeside på internett for Dalsgrenda bygdeutvalg.** Saken har vært arbeidskrevende og har tatt tid. Endelig ser det nå ut til at vi nå har fått en person som kan lage ei funksjonell side til en overkommelig pris. Siden forutsettes virk-som fra medio mai.
- **Utgivelse av "Bygdenytt":** Måsettinga var å utgi fire nummer pr. år. Første året klarte vi en utgave. I år har vi så langt klart ytterligere en, så får vi håpe og se hva vi greier videre.

- **Info-folder for Dalsgrenda.** Folderen er ferdig og blir lagt ut på skolen og i barnehagen. I tillegg kan den leveres eller sendes til innflyttere som ikke har til-knytning til disse stedene.

- **Hvilebenker (Oddmunds).** Styret vil sørge for at de blir laget og satt ut strategisk i området.

- **Oppslagstave.** Tavlta er laget av Torbjørn Thomassen og opp-satt på busskuret nedenfor skolen.
- **Sosiale aktiviteter for eldre.** Den 11. februar ble det arrangert kosekveld på eldresenteret. Oppmøtet var godt, om lag 30 personer møtte. Programmet var kaffe, vaffler og litt underholdning.

- **Administrativt arbeid ved etablering av Bygdeutvalget.** Herunder blant annet registrering i Brønnøysundregistrene og kontakter med kommunen.

Dalsgrenda, den 4. mars 2004.
leder
sekretær

Allmannamøte for stiftelse av Dalsgrenda bygdeutvalg, mandag 26. mai 2003.
Ørjan ønsket som leder velkommen til informasjonsmøtet og ga ordet til infor-masjonsansvarlig Oddmund Andersen. Innledningsvis orienterte Oddmund Andersen om stiftelse av - og arbeidet i bygdeutvalget.

Valgt for perioden 2003-2004 :
Leder: Ørjan Johansen
(leder samf.hus – fast medlem)
Nestleder: Bjørn Ersdal (1 år)
Kasserer: Laila Davidson (2 år)
Sekretær: Knut M. Karstensen
(rektor – fast medlem)
Inf. ansvarlig: Oddmund Andersen (2 år)
Styremedlem: Bjørn Liffjell (1 år)

Vedtektene:
Først ble utkastet til vedtekter gjennomgått av Oddmund.
Etter debatt ble det foreslått endringer i punkt 4.
Senere har styret registrert at vedtektene burde endres noe.
./ Forslaget er vedlagt.

Det ble servert kaffe og kaker til de fram-møt-te. Møtet ble avsluttet om lag kl. 21.00.

Arbeidet i styret.
Det er siden avholdt 7 styremøter og ett møte med lag og foreninger. I styremøtene er det i 2003 behandlet 24 saker og så langt i 2004 er det behandlet --- saker.

Bygdeutvalget fikk ved oppstarten et tilskudd fra kommunen på 10.000 kroner.

Sammendrag av styreprotokoller fra Dalsgrenda Bydeutvalg

På et fellesmøte med bygdas lag og foreninger ble det ytre ønsket om at Dalsgrenda Bydeutvalgs Møteprotokoller ble tatt med i avisa. Vi har gjort et sammendrag av de sakene som har vært opp til drøftelser og diskusjoner.

- Arsmeldingen er satt inn i sin helhet
- Ny kosekveld for de eldre vedtatt gjennomført i samarbeid med andre lag.
- Satt opp budsjett . Av investeringer nevnes
- Digitalt kamera kjøpes inn

- Internettside etableres
- Sittebenker
- Fellesmøter med lag og foreninger etableres.
- 4 stk hvilebenker snekret og satt ut.
- Målsætninger og oppsatte mål i samarbeid med lag og foreninger.

Flere benker ønskes utsatt
Samfunnshuset: Foreldrelaget ønsker et større forsamlingshus i Dalsgrenda. Dette ser de for seg enten kan skje ved utbygging av eksisterende samfunnshus eller i form av et nytt og større hus. Ut fra diskusjonene konkluderes det med at Foreldrelaget og Teatelaget lager en beskrivelse av behovet og ei skisse slik de ser for seg ei eventuell utbygging.

- Rydding av kratt langs stier og "gamle" veier

Forslag om å lage dugnader for å rydde og merke opp eksisterende stier. Eksempelvis kan dette gjøres ved å arrangere faste rydding en gang pr. uke i en periode.

- Behov for toalett og søppeleholdere på Langsela og under Storforsen.

- Ungdomslagets gamle protokoller

Bilder tatt med vårt nye digitalkamera...

Skola og Samfunnshuset i Dalsgrenda.

Parti fra Øverdalen.

Bildet er tatt fra ei ledig tomt i Dalsgrenda.

Fra "Hermod", januar 1920 :

Fisketur til Akersvatnet

Det er ein dag sist i mai. Det er fin solskinn og varmt veir. Fjorden er spegelblank, og hist og herror eit ærftugepar langs stranden. Kråker og måsar holder eit forferdelig spe-takkel ned i fjæren, men i frå den grønklædte skogll høres småfuglens trillende toner og langt burtel høres gjøkens monotone sang. I åkerreinane er det grønt og sauene og kyrne er komen ut, for å gjæra seg til gode av dei saftige graspirorne som vårvarmen hev drive fram or den kalde jorda. Vårmonen er i full gang. Nokre pløier, nokre kjører gjødsel, og dei som hev vore tidligst ute held alt på å få kornet i jorda. Vi er tri karar som er på veg til Akersvatnet for å prøva fiskelukka. Det er blautt og sput etter vegen, og oppakninga som er mat for tvo dagar, eit par skier og ein overlag stor spjotstav, er både tung og vond å bæra. Og det er sjøvsagt verst for meg stakar som ikkje hev gjort noko i heile vinter. Men det er likevel ikkje nokon som klagar, for er vi fyrst komen på høg fjellet so får vi taka skiane fatt, og då vert det alltid ei råd å koma fram. Etter tvo timars hard mars er vi i Tveråmark. Jægeren er no komen på kjende tufter, og han tek oss med inn, og vi fær både mat og kaffe. Det er hugnadsamme folk som både veit mykje og frettar etter nytt frå bygda. Mannen i huset og ein anna kjem so yver fjellet frå Bjurdalen, og dei segjer at vi må skunda oss i veg, for på fjellet er det mykje påfrosset. Ein halvtim gær vi oppetter lia, og så fær vi taka skiane på, for her er møterdjuv snø. Jægeren er vant til å kliva i fjella, og denne vegen hev han fare so mange gonger at han veit kor mange stige det er oppetter den bak-ken og den bakken lengre opp, og når vi er komen på den høge bakken der opp er vi yver det, segjer han, men han er so ofsøleg snar at eg må skunda meg alt eg orkar for å fylgja med. Det er hard skare so skiane vil ikkje taka feste på nokon måte, og mange gonger rasar vi ned yver att, men spjotstavene som eg tykte var so lei å bera då vi for upp gjennom bygda, er no det nyttugaste reid-

skap vi hev. Det er ikkje måte på alle dei lov-songar staven får, og her på høg fjellet vil eg ikkje selja denne staven for nokon pris. Det tek ein time til vi er komen på høgste fjellet, og på ein snubergknaus setter vi oss ned til å kliva. Det er overlag gild utsyn vi hev frå denne staden. Utetter er fjella høge – tind etter tind reiser høgt til veirs og lengst ut i vest ser vi i skodda Dei sju søstre.. Dei står der i ei rekka alle sju, og eg tykkjer dei står der og stengjer for det eventyrlige alvelandet der ute. Okstinnane er i sør, og dei er majestetiske i si kvite snøkap, der dei står og trossar veir og vind gjennom årstusinder, og aldri vik for noko ting. Austetter er landet lågare ned mot Akersvatnet, og Bjørkeskogen står tett ned til vatnet på alle kantar. Dalsgrenddalen som gjeng frå Akersvatnet i nordvestleg ret-ning, er vill og eventyrlig å sjå i ein slik vår-kveld. Det er bratte urder og skogliar på både sidor av dalen, og hist og her er ein rudning i skogen kor nøisamme folk hev bygt seg ein heim, og det er berrre frå ein og annan gard at vi ser røiken stiga upp or skorsteinenen, for det er so seint at dei fleste er gått til kvile. Men so er det elva og forsén som er det tagraste av alt. Elva gjeng i krok og sving, og kastar kastar seg utfyre bratte hamrar og høge stup so skumsprøyten står høgt til veirs, men etter den vilde dansen roar den seg att og lange stykkje er den blank og stil-som ein spegel. Sola sender sine siste stråler inn yver fjell-toppane og det glitrar som tusinde diaman-teer i snøkrystallerne so sig ho ned bak fjel-let, og yver fjellvidda blaser ein kjøllig fjell-vind. Det tek til å verta kaldt so vi må ta i veg att. Det ber avstad ned etter lia, og dei andre tvo fer avstad so det ular etter, men eg hev ikkje valla skiane, og no er farten og deretter. Ut yver dei brattaste stupa tykkjer eg det er bra at ikkje farten er so stor, men når eg er på sletta stend eg bom still, og upp etter bak-kaner ser eg store flisar av skiane mine. Dei andre ventar for kvar gong dei hev tappt meg or syne, men eg segjer at dei skal berrre renna for eg tykkjer det er harmeleg at dei

skal sjå kor eg strævar for å fylgja med. No er vi komen so langt at det er berre ein bratt bakke nedver til vatnet, og dei hine sett av stad, og det gjeng godt med deim, men då eg arme kraken kjem midt i bakken tek eg ein overhaling til styrbord, og det ber av stad på ryggen med skiane rett upp i lufta, og hev slik fart eg tek jorda berre på dei høgste humpane. Då eg er komen ned på sletta ligg eg ei lang stund, for eg trur verkeleg at eg er daud, men so er det all fisken eg kjem til å tenka på, og då er det ikkje meining i å døy. So reiser eg upp og då er det tvo karar som stend krokut av latter, men eg veit ikkje rette- leg kva eg skal gjera, for no er eg so hautu- len som den gongen eg køyrde i karusel for femogtjuueøre. Dei andre tvo koker kaffen, og eg samler mine forskjellige lemer, og so tek eg til å valla skiane. Vi får oss eit godt matmål, og fyrer godt på elden, for heit og sveitt som vi er vert det snart kaldt.

Rjupa kaklar frå kvar ein knaus, og mange gongar fljug ho næsten inn i varmen. Det er tri karar som kjem ned etter lia med susande fart. Dei stoggar og koker kaffe i elden vår, og so er dei på farten austetter. Klokkar er tri, og vi fær av stad ned på vatnet og byrjar å fiska. Det er fyrste gongen eg er med på slikt fiske, og eg er difyre allstad etter dei hine fer å sjå korleis dei ber seg åt. Det verste er å få hol på den metertjukke isen, og ikkje nok med eit hol kvar, nei det er å stappe hol so lang som dagen er. Allstad, på buktar og vikar er vi og prøver, men anten er der ikkje fisk, eller ogso vill den ikkje taka i på kroken. Då sola er på det høgste steikar ho slik at det er uråd å berga andlite, og isen tiner so vat- net stend sume stader ei halv alen over isen, men det er berre å vassa igjennom kor det ser ut. Det er i åttetida vi gjeng på land for å finna hytta hans Meyer, men vi er ubudne gjester og hytta er sjølvsagt låst. Vi er rådvill um kva vi skal gjera, men no kjem tvo gutar som er av vår nasjonalitet. Dei tenker seg heim i kveld, so dei vil ikkje taka upp døra til oss, men dei forteljer oss på kva måte vi skal få upp låsen, og so tek dei på veg heimetter. Blaut på føtterne og i et slikt frost er det mei- ningslaust å ligga ute, so det er ikkje anna råd en å taka upp døra. Ein gamal hesteståkk og en snørstubb på ein halv famn er alt som

Johan på isfiske på et jomfruelig Akersvann.

skal til, og det gjeng som ein dans å få døra upp. Romet er ikkje noko særst tiltalende, men trøyt og slitne som vi er tek vi ikkje umsyn til det. Det er berre mat og søvn vi treng, og noko anna tenker vi ikkje på.

Kaffen er snart koka og den røde fine røyra flyter i kvaffeittmargarin på panna. Det er eit festmåltid for oss som berre hev vassa vatn til knes og ikkje havt tid til å eta på heile dagen. Vi er nett ferdige til å leggja oss, so kjem seks andre dalsgrenndværinger. Vi må no stuva godt saman so at alle fær plass, og bjørkeris og gammalt høyt vert innbore so vi fær flatseng over heile golvet. Det er ei uro- leg natt, for mus og lemnen farer i store flok- ker over golvet og i vår varme og mjuke flat- seng er eit godt gøymseil for deim. Vi er uro- leg for sengkameratene, og dei tvo som ligg i sengen flirer til oss for de følger seg sjølv- sagt trygg -, men burte i sengen er det snart like uroleg som på golvet, for sengkamera-

terne dei har er tross sin ubetydelige størleik leie å koma ut for.

Skrøner og hårreisende jakt historier er det samtaalen dreier seg um, og ein gamal erta- ren fiskar forteller um kor gode fiskeklasser der er på Sørbugta, og so kor mykje fisk han såg der i dag. Jegeren forteller at på Gardsaven såg han so mykje fælende stor fisk og det er no den som skal til i morgo. Det er ikkje lenge fyre det fer tri mann ut or hytta, og dei legg veggen ned på Gardsaven. Det er sjølv sagt storfiskane som hev narra deim ut so tidleg, for jegeren flirer so godt med seg sjølv då han høyrer at dei fer på Gardsaven.

Klokka tri er vi på farten. Alt vert sett på sin gamle plass, og døra låser vi på same måten som den vart uppteken.

Det er mykje rjupor som held til i krattskogen ikring hytta, og haren farer burtetter bakken i lange hopp og gøyamar seg inni krattskogen. Høgt til veirs ser vi grågasa og lomen fare og speide etter ein fredeleg plass til å leggja rei-

ret. Til Austerbukta ber det med oss, for her er vatnet ope eit stykke og det er von um at fis- ken stend upp under land her, men det er ikkje mange fiskar vi får her heller, og difyre

Kosekveld på eldre senteret

Som et hyggelig avbrekk inviterte byg- deutvalget til et sosialt samvær med litt musikk, litt sang, masse kaffe og mye prat mellom gamle kjenninger. Det skal ikke så mye til før at det sosiale samvæ- ret gjør nytten. I dagens samfunn er ensomhet blitt et problem. Bygdeutvalget håper vi kan være en initiativtaker til flere slike samvær. Det er avholdt et sosialt samvær til og denne gangen i samarbeid med sanitetstfor- eningen. Til tross for meget dårlig vær ble det også denne gangen godt besøk og ei trivelig stund blant gamle kjen- ninger. Dette frister til gjentakelse var gjennomgangstonen.

tek vi på veg vestetter. No hev sola smelta det som traus på i natt, og vatnet gjeng oss til knes mange stader. På alle stadar som er hol fyr forsøker vi å fiska, men det er ikkje mange i talet, og blaut som vi er vi snart leie av å fara slik, og so tek vi på heimveg. Klokka fem er vi på Vatschau, og her koker vi kaffe og kviler godt. So ber det avstad vest etter fjellet same veggen som vi kom. No er skiane mine halare en dei hine, og eg er nøgd til å venta. På fjellet er det godt føre, for sola skinner varmt, men ned gjennom lia til Tveråmark er det hard skare, og bratt som utyre stovetaket, so det er berre å setja seg på spjotstaven, og so lata det stå til.

Men når ikkje ulukka er ute gjeng allting godt og slik er det og denne gongen. I Tveråmark er kaffen ferdig, og vi får ein god forfriskning. Skiane setter vi etter oss, og so gir vi oss på fart ned gjennom bygda. Heldigvis so er folket lagt seg i alle gardane so vi slepp å svara på alle spørsmål: "Kva gjekk det?" – "Var det mykje fisk?" a.s.b. Klokka tolv tek vi avskil og eg er aleine den siste kilometeren av heimvegen.

v. s.

Brukt i "DalsgrendaNytt, nr. 1/2005 (Mars)

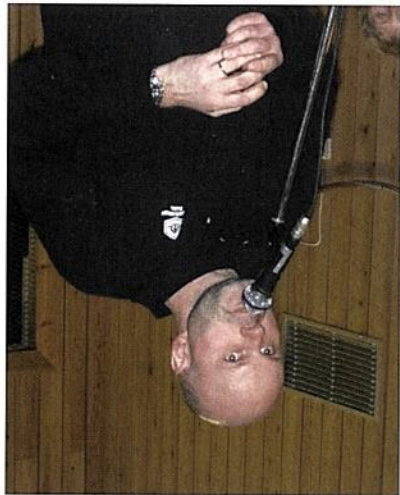
Dalselvkorpset - en livskraftig 6-åring

mai. Og det klare de med glans. Men vi har også som andre korpser opplevd at mange fal-ler fra i løpet av ganske få år. I dag er det to stykker som fremdeles er med etter første kull med aspiranter. En del voksne har også vært litt ut og inn av korpset, men fem av de som var på første øvelsen er fortsatt med i korpset. I dag har Dalselvkorpset over 20 medlemmer. Vi skal i disse dager starte med ny aspirant-opplæring. Men vi er fortsatt interessert i flere som vil være med å spille sammen med oss. Hvis det er noen som har spilt i korpset tidligere, er det bare å ta kontakt med undertegnede, eller møte opp på øvelsene på mandag kveld fra kl. 19 til 21 på Skolekjøkkenet. Det er et stort økonomisk løft å framskaffe midler til kjøp av egne instrumenter samtidig som man driver med aspirantopplæring. De korpserne som vi lånte instrumenter av i star-ten, har nå startet opp igjen. Vi benyttet derfor anledningen på konserten å ta ke enkeltperso-ner, lag og foreninger i Dalsgrenda for økono-misk støtte vi har mottatt. Dette er vi svært tak-knemlige for. Uten denne støtten har vi ikke kunnet eksistert i dag.

I våre vedtekter har vi følgende formål:
"Dalselvkorpset skal legge vekt på musikalske ferdigheter og godt miljø til beste for sine medlemmer og bygda".

Jeg håper at vi har bidradd til musikkglede, samt et godt miljø i løpet av de årene vi har eksistert, og kan fortsette med dette i mange år framover.

Eli G. Hunnes

Korpsets dirigent,
Ragnar Meidell.

Dalselvkorpset.

Tidligere var det mange dalsgrendværing-er som var med i korpset på Hauknes. Hauknes skolekorpset hadde vært en trofast gjest i 17. mai toget i Dalsgrenda, men på grunn av svik-tende deltakelse i korpset på Hauknes og i Rana fikk sýtendemalkomiteen i 1998 proble-mer med å få tak i et korpset som kunne spille i toget. Flere voksne som hadde en bakgrunn i korpset mente at dette måtte man gjøre noe med. Foreldrelaget ved skolen tok derfor initiativ til å sette sammen et interimsstyre som hadde i oppgave å starte opp et korpset i Dalsgrenda. Etter en liten forundersøkelse høsten 1998 hadde man samlet ni voksne som ønsket å delta i det nystartede korpset. Takket være den labre aktiviteten i korpserne i Rana, fikk vi låne instrumenter slik at vi kunne starte opp etter jul i 1999. Målet var å spille på 17. mai. Første øvelse måtte ha vært en forferdelig øvelse for korpsets dirigent Ragnar Meidell, med mange "musikant-er" som hadde glemt at det var opptil 20 år siden sist de hadde rørt ett musikkinstrument. Men om det skyldes musi-kalsk opplevelse, trangen til å mestre det unu-lige, eller rett og slett trivelige kaffepaus-er midt i øvelsene, vites ikke - Ragnar Meidell holder fremdeles ut med oss.

Vi klarte måsettingen, og 17. mai 1999 mar-sjerte for første gang i historien Dalselvkorpset først i 17. mai toget. Hurra!

På første aspirantkurs våren 1999 deltok 24 ivrige unger. Roald Klausen, en veteran i korpset, hadde tatt på seg oppga-ven med å lære unge "Ja vi elsker" til 17.

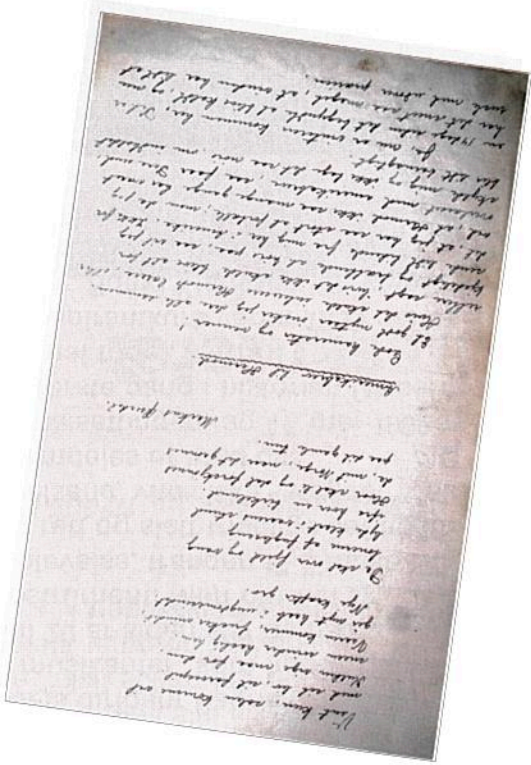
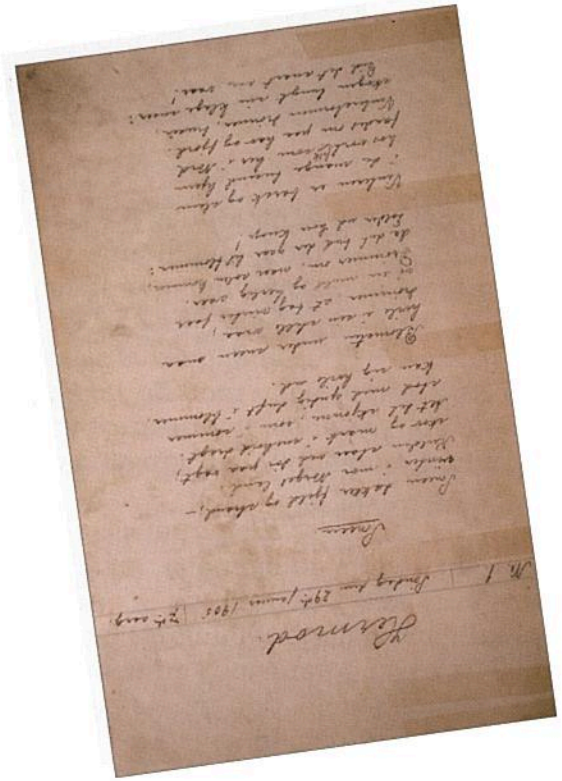
En kulturskatt som vi skal gjøre tilgjengelig for bygdas befolkning

UL Dæmring og lagets protokoller

Bygdeutvalget har satt i gang arbeidet med å gjøre UL Dæmring's protokoller tilgjengelig for alle. Det som blir gjort er at alle protokollene blir fotografert og lagret på CD-plater. Fram til i dag er 4 av 14 protokoller fotografert. Man trorde at en av protokollene var forsvunnet

men heldigvis er også denne funnet . Bare denne ene protokollen inneholder over 300 sider med kultur fra skriveglade og kunstneriske sambygdinger. Bjørn Ersdal er bygdeutvalgets " fotograf ". Vi har som framtidige mål å vise utdrag fra protokollene på nettet og i avis.

Bilder fra UL " Dæmring " 's protokoller

Slik ser protokollsidene ut originalt. Som man ser er papiret ganske gulnet og sprøtt. Etter bildebehandling vil det allikevel bli mulig å lese protokollene.(over)

Bygdeutvalget har også som et mål at vi skal forsøke å identifisere forfatterne av det som er skrevet. Vi tror at det fremdeles er personer som kan hjelpe oss i dette arbeidet selv om de eldste skrifter er over 100 år.

Bjørn har vært i møte med Rana Museum om avfotografering av de gamle lagsprotokollene.

SISTE:

Bjørn Ersdal har fotografert alle protokollene slik at nå er disse gjort digitale. Bjørn har foto grafert ca. 3000 sider. Godt jobbet Bjørn !!

Et eksempel på kreativiteten
i protokollene til ungdomslaget

Tegnet av Arne Øverdal

Dalsgrenda Bygdeutvalg

Oddmund Andersen
Innigarden 23
8617 Dalsgrenda

infoansvarlig

Telefon: 75 16 46 59

E-post:
dalsgrenda.bu@monet.no

Nettadressen:
www.dalsgrenda.no

Internett: dalsgrenda.no

Så har vi endelig fått "ferdig" internettetsida vår. Når jeg skriver ferdig er det utkastet og design som er klar. Vi har også kjøpt navnet Dalsgrenda.no. Det som nå gjenstår er å få til et godt innhold som gjør at du som bruker bare MÅ inn å se om det hender noe i Dalsgrenda.

Når du ønsker kontakt med oss sender du post til Dalsgrenda.bu@monet.no

Det vi foreløpig har sagt at sidene skal inneholde er:

Hva skjer i bygda ?

Når skjer det ?

Dagens bilde

Gamle bilder

Dalsgrenda.no kjøp og salg , takkeannonser og lignende

På vårt nettsted vil det bli muligheter for å legge inn kjøp og salgsannonser . Dette kan være nytt , gammelt , tilbud om hjelp , ønsker om hjelp , takkeannonser og annet. Bygdeutvalget vil bruke dette som en liten inntektskilde og har følgende priser:

Annonser for kjøp og salg: kr 100 pr uke og kr 300 pr. mnd. Max 30 ord. Større annonser etter avtale.

Takkeannonser o.l : kr 50 pr uke

Det du gjør : Send et brev , E-mail eller ta kontakt på annen måte.

Sett inn betalingen på kto 8941.10.23258 med angivelse fra hvem og hvor lenge og annon- sen kommer på nettet i avtalt periode.

Kjøp & Salg

Båtskøt

Båtskøt/skøt eller annet egnede lokaler ønskes leid i Dalselv. Det skal brukes til båtbygging.

Telefonnummer til meg er: telefon 976 33 617.

Tor Petter Svendsen